

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2011/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Станковић, адвокат из ..., против туженог Града Врања, кога заступа Градско правобранилаштво Града Врања, ради заузећа и накнаде по тужби и ради утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2508/23 од 07.10.2024. године, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2508/23 од 07.10.2024. године, у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1351/23 од 21.09.2023. године у ставу петом изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2508/23 од 07.10.2024. године, у делу става првог изреке којим је потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1351/23 од 21.09.2023. године у ставу петом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1351/23 од 21.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени изградњом ул. ... у Врању изузео из права коришћења тужиоца део кп.бр. .. уписане у ЛН бр. .. у КО Врање 1 у површини од 13,5 м². Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде за земљиште изузето из права својине тужиоца изградњом ул. ... у Врању, у површини од 13,5 м², на кп.бр. .. у КО Врање 1, исплати 22.740,75 динара са законском затезном каматом од 21.09.2023. године као дана пресуђења, до исплате. Ставом трећим изреке, утврђује се право коришћења туженог стечено на парцели, ближе наведеној у овом ставу изреке, што представља идеални део од ½ од укупног заузећа од 27 м², те се овлашћује да на истој изврши адекватну пренотацију код СКН тако што ће се уписати као ималац права коришћења наведене непокретности, а исписати тужиоца као имаоца права коришћења. Ставом четвртим изреке, одбачена је као недозвољена противтужба туженог, подента против тужиоца од 01.02.2022. године. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног

поступка од 14.618,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2508/23 од 07.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставовима четвртим и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу става првог изреке, којим је потврђена првостепена пресуда у ставу петом изреке (одлука о трошковима поступка), тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужилац ревизијом оспорава другостепену пресуду у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у ставу петом изреке (одлука о трошковима поступка). Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно

потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против другостепене пресуде у делу којим је потврђена првостепена пресуда у ставу петом изреке (решење којим је одлучено о трошковима поступка), дакле против одлуке којом је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија тужиоца против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић